

eller hans Svend sætte Pumpen ned i Brønden, er han ikke forsikret, og hvis jeg lader min Karl gaa ned at rydde Brønden, er han heller ikke forsikret. Det er allerede nævnt af det ærede Medlem for Fredericia, at Møllersvenden er forsikret, medens Møllerkusken ikke er det. Saaledes er som Regel de forsikrede, der have højest Løn. Det er egentlig hele Forskellen. Saaledes kunde der opregnes en hel Række af besynderlige Tilfælde, som ville fremkomme, hvis Forslaget bliver til Lov, Tilfælde, som den almindelige Bevidsthed om Farlighed staaer stille over for. Det vil vist nytte meget lidt over for disse praktiske Mennesker at komme med den Forklaring, at det ene Arbejde henhører under moderne Driftsmidler og de farlige Erhverv, som ere nævnte i Forslaget, naar den almindelige Bevidsthed rundt omkring i Landet i mangfoldige Tilfælde siger absolut det modsatte. Det eneste, man vil kunne forstaa af denne Udskillelse, er, at Arbejdet under det egentlige Jordbrug er af en ringere Art; de erholde en ringere Løn derfor, de have en længere Arbejdstid, og Staten har ikke den Omsorg for dem, at den vil sikre dem mod Ulykkestilfælde, hvorimod den tager sig af de bedre stillede Arbejdere og gør dem til Genstand for Lovgivningsmagtens Hensyn. Dette er min Hovedanke mod Forslaget. Men ved Siden af denne Hovedanke, skal jeg nævne, at Forslaget har en Del Rødder ude paa Landet, og jeg tror, at det vil bringe mange Forstyrrelser med sig. Navnlige tror jeg, at Lovforslaget i to Henseender vil medføre Forstyrrelse, nemlig med Hensyn til Kreditforholdet og med Hensyn til Akkordarbejdet. Forinden jeg gaar nærmere ind paa en Omtale af dette Forhold, vilde jeg sætte Pris paa at faa en autentisk Forklaring af, hvad der forstaaes ved at drive Virksomheden som Næringsvej. Der staaer nemlig i Lovforslaget: Enkeltmand eller Selskaber, der som Næringsvej drive noget af de angivne Virksomheder. I Landstingsudvalgets Betænkning stod en Definition, der gik ud paa, at det skulde betyde professionelt og permanent, saaledes at der dermed skulde menes dem, der til Stadighed drive de Forretninger, der ere nævnte i § 4 A. Jeg tror nu ikke, denne Forklaring holder Stik i Praksis. Det synes jeg fremgaar soleklart af, at f. Eks. Isning hører ind under § 4, medens dog ingen, i alt Fald ikke her i Landet, kan drive denne Beskæftigelse til Stadighed hele Aaret igennem. Jeg er nærmest tilbøjelig til at opfatte Grænsen, som Lovfor-

slaget vil have den frem, saaledes at der ved en Næringsvej skal forstaaes vedkommendes Hovedvirksomhed. I alt Fald vil det være nødvendigt, hvis Loven skal komme til Udførelse, at man kommer til fuldstændig Klarhed over, hvad der skal forstaaes ved dette Udtryk, da det vilde bringe megen Forstyrrelse, hvis man ikke var paa det rene med, hvilke Virksomheder der skulde falde ind under Loven. Jeg kunde f. Eks. ønske at spørge, om den, der har sin Hovedfortjeneste ved Udfyldnings- og Udgravningsarbejde, men dog har nogen Biindtægt paa anden Maade og altsaa ikke kan siges permanent at drive den nævnte Virksomhed hele Aaret rundt, falder ind under Loven. Ligeledes kunde jeg f. Eks. ønske at spørge, om den, der har sin Hovedfortjeneste ved at tage Licitationarbejder for Kommuner ved Landevejsarbejde, og som altsaa skal køre Grus, Sten osv. ned til Vejen, ikke kommer ind under Loven ved Vejanlæg. Jeg tror temmelig sikkert, at det er Tilfældet; men hvis jeg har Ret heri, saa tror jeg Loven vil bringe megen Forstyrrelse i den Henseende, navnlig i Henseende til Kreditforholdene og Afskaffelsen af Licitation og Akkordarbejde. Jeg kunde nævne adskillige Eksempler i den Henseende, men ønsker kun at fremdrage helt praktiske Eksempler ud fra de Forhold, hvor jeg er kendt, for at det kan give Anledning til fornyet Overvejelse og Imødegaaelse, hvis jeg skulde se fejl paa Sagen. Men et er jeg klar over, og det er, at hvis Loven skal føres igennem, saa der kan komme noget godt ud deraf; saa er den første Betingelse den, at der er Klarhed til Stede. Jeg skal f. Eks. med Hensyn til Akkordarbejde nævne Brøndgravning. Nu er Tilfældet som Regel dette, at en Brøndgraver helst vil have den, der er kendt med dette Arbejde, til at hjælpe sig, og det bliver som Regel Akkordarbejde, saaledes at Husbonden ikke har med det at gøre. Efter Forslaget, som det foreligger, er dette Arbejde jo inde under Loven. Jeg kunde nu tænke mig, at Brøndgraveren, som ofte maa have en anden med ned i Brønden for at hjælpe sig, ikke er tilbøjelig til at tage den Risiko og helst vil undgaa Udgifterne ved Forsikringen. Følgen deraf vil blive, at Husbonden vil komme til at betale Brøndgraveren for hans Arbejde og saa overlader ham Folk af sin Bedrift til at gaa ham til Haande; derved bliver Brøndgraveren og den, der gaar Brøndgraveren til Haande, altsaa slet ikke forsikret efter Forslaget, uagtet der ingen Tvivl er om, at hans